

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A khinai kaland.

Pécs, 1900. július 11.

Nagy a fölháborodás Európaszerte azok fölött a kegyetlenségek fölött, a melyek most Khinában napirenden vannak s a melyeknek már annyi fehér ember lett álozatává. Csakhogy azok a fehér emberek, akik Európa lakosságának sorsát intézik, nem lehetnek elfogulatlan bírái azoknak a sárga embereknek, akik az ő képviselőiket ott a távol idegenben rakásra öldösik; ők legfőlegb vádlók lehetnek s ha igazságos ítéletet akarnak, elfogulatlan és pártatlan bíró elé kellene vinni ügyüket.

De hát Európa civilizált és civilizáló hatalmasságai, akik a saját országaikban mindenütt a jog uralmára esküsznek, a saját ügyeikben seholy sem akarnak elismerni magukon kívül más bírót s tényleg a legdurvább ököljog álláspontjára helyezkednek, amely soha sem mérlegeli, hogy nemzetközi összeütközésekben melyik félnek van igaza, hanem támaszkodva arra, hogy „a ki bírja, marja”, jogosnak minősítik a jognak legdurvább megsértését is, ha elég fegyveres hatalmuk van annak véghezvitelére.

Az utóbbi években a világ másik végén fekvő khinai birodalomra vetették szemüket s hogy az óriási katonai terhek alatt roskadozó népeiknek új kereseti forrásokat biztosítsanak, a melyeknek eredményét ismét beszolgáltatathassák a katonai kincstárnak, kimondották arra a nagy ke-

leti birodalomra a halálos ítéletet, természetesen a középkori szokásnak megfelelően vagyonek Kobzással párosítva.

Természetesen itt is, mint annak idején Amerikában és Indiában, legutóbb pedig Afrikában, jogcímül erre az európai civilizáció terjesztése szolgál. Legutóbb Afrikában gyilkolta le egyik európai vezérlo hatalom ezzel a hamis jelszóval egy független s már a keresztény civilizációban növekedett nép szabadságát, most meg egy ezredéves civilizációval dicsekvő nagy állam épületét akarják földig lerombolni, hogy ott az európai civilizáció bástyáit fölépíthessék, természetesen a maguk hasznára, a maguk uralmának biztosítására.

De hát a khinai nép sem esett ám a feje lágyára, hogy meg ne lássa, mi rejlik az európai hatalmak civilizáló törekvései mögött, főleg a mióta egyik hatalmasság a másik után anektálta magának a legelőnyösebb kikötőket és egyéb stratégiai pontokat. Belátták a khinaiak, hogy az idegen-invázió a saját birodalmuk földarabolására, a saját nemzeti civilizációjuk rombadöntésére fog vezetni.

Ennek a megakadályozására léptek sorompóba s fogtak fegyvert az idegenek kiirtására, mert utóvégre is a sárga embernek is csak úgy van joga szeretni a hazáját, ragaszkodni ősi szokásaihoz, műveltségéhez, mint a fehér embernek. S ha ez utóbbinál erényszamba megy megragadni minden eszközt hazájának idegen támadás elleni megvédésére, nemzeti civi-

zációjának kiforgatását célzó minden törekvés gyűlöletére és a legerélyesebb visszautasítására: mi jogon minősíthetjük mi bűnnek, ha a sárga ember irtó háborút kezd az idegen ellen, aki magához akarja ragadni a hatalmat az ő országában s az előtte idegen civilizációval megfojtani szándékozik azt a civilizációt, melyet a saját szempontjából tökéletesnek, nemzeti sajátosságainak megfelelőnek tekinteni megszokott már évezredek óta.

Hogy álnok és barbár eljárás a khinaiaktól a náluk megtelepedett idegeneket s az idegen hatalmasságok hivatalos képviselőit rakásra öldösni? Nos hát mennyivel szelidebb eljárással hódította meg az európai az exotikus világrészek népeit Amerikában, Ázsiában, Afrikában, Ausztráliában; vagy mennyivel humánusabb volt a nagy francia forradalom az uralkodó osztály kiirtásában?

Azt mondják talán erre, hogy vad népek meghódítása és új eszmék diadalra juttatása nem megy másképp, mint a vadaknak imponáló nyers erő kiméletlen alkalmazásával és az új eszmék uralma által létérdekeiben sértett osztály halálra üldözésével. Nos hát ugyanezzel a joggal alkalmazzák a khinaiak ezeket a kegyetlen, barbár eszközöket a fenyegető idegen uralom megtörésére. Mert az idegenek egyszerű kiutasítása ugyan célhoz nem vezetne, legfőlegb még hatalmasabb idegen invázióra adna alkalmat, a melyet az ottani hivatalos hatalom ugyan meg nem törhetne a nép-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az utolsó dal.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Hegyháti.

Szegény Laci!

Mintha most is hallanám fájdalomtól vonagló ajkairól azon végzetes szavakat: meg-lássátok, fiuk, azért a leányért még agyonlövöm magamat.

Meg is tette.

Könyörtelenül markolt végzetébe s golyót röpitett abba a kis húsdarabba, a melyet az a lázas, vad szerelem már-már majdnem szétrepesztett.

Szerette azt a babaarcu kis szőke démont, azzal a fenséges idealizmussal, fektelen, őrvöngésszerű rajongással, szívének minden lüktető csepp vérével, a melylyel az életben csak egyszer és csak egyet lehet szeretni.

Eliz szép volt! Szép, mint egy buja álom eszményi Vénusza és kedves, elbűvölő, mint harmatos reggelen ezersziiben pompázó, illatos rózsabimbó.

Hullámos szőke haja kábitó glóriaként övezte halvány arcát, a melynek égszínké-

szempárja ellenállhatlan varázsszal hatott, csudálatos összhangban plasztikus idomainak heves vágyat keltő gömbölydedségekkel.

Ezt a tüneményeszerű, emberi alakot öltött eszményi szépséget szerette Laci. Szerette, és szereti talán most is, ott a csendes sir nedves rőgei alatt. Azt az igazi, kinzó, gyötrő szerelmet nem lehet eldobni, mint a megunt, fakó köpenyt, azt magával viszi a szerelmes sirjába, magával a menny örök boldogságának honába és ott is szeret, ott sem feled.

*

Mosolygó nyári est volt. A csillagok ezrei tündéres ragyogással kacintgattak le a néma földre. A csendes alkonyban a bokrok susogó lombjai között két alak áll, szorosán egymáshoz simulva. Laci és Eliz.

— Fogd e gyűrűt, te édes életem, — szól Laci esdőleg — az én végnélküli, imádszerű szerelmem jeléül. És hordd, viseld a hűség, a szerelem zálogául, míg az Üdvözítő színe előtt örök, sirig tartó hűséget és szerelmet esküszünk egymásnak.

— Köszönöm, édes, — viszonzá Eliz Laci mellére hajtva fejét — ez az év majd elmúlik és . . . és . . .

— És . . . akkor enyém leszesz, ugy-e drágám?

— A tied . . . a tied . . .

— Vedd e kendőt is, emlékszel reá?

Amikor megsértetted kicsi ujjad, ezzel kötöttem be. Még rajt a vérfolt. A te véred. Akkor vallottam be neked szerelmemet. Azóta féltett, drága talizmánként őriztem e selymekendőt. Vedd, édes, legyen ez jegykendőd, jegykendőd. És most az Ég veled, Madonnám, szerelmem, mindenem. Egy év múlva visszajövök, hogy aztán soha, soha el ne menjek oldalad mellől.

— Isten veled, édes életem, zokogott a leány — Isten veled.

Még egy bucsucsók; egy fájdalmas, sokatmondó utolsó tekintet; egy kézzszorítás és . . . elváltak.

*

Rövid félévi vasakarát s ernyedetlen szorgalmas tanulás és munka után a körülményekhez képest elég tekintélyes állást szerzett magának Laci. Most már csak egy vágya volt: birni szívének szerelmét. Elza eleinte gyakorta felelt levelére, később mind ritkábban. A hang mintha hidegebb, a tartalom mintha közönyösebb lett volna kelleténél. De Laci ezt nem vette észre. Ő ugyanazon odaadással, melegséggel szerette Elzát, mint a válás pillanatában.

A megváltás órája közeledett. Már csak pár hét választotta el azon kimondhatatlan boldogságot ígérő pillanattól, a midőn keblére

— **(Ujmise.)** Vasárnap, folyó hó 8-án mondta *Tóth* Lajos ujonnan felszentelt pécs-egyházmezei áldozópap, első szent miséjét a somogy megyei Osztopánban, *Vinis* Fülöp osztopáni és *Kiss* Gyula fajszi plébánosok manuduktorsága mellett. Az ünnepi szent beszédet *Vinis* Fülöp plébános mondta, a könyvekig megindítva hatásos szavaival a jelenvolt nagyszámu hallgatókat, melynek soraiban Somogy megye előkelő családjai, a Tallánok, Maárok, Bogayak is képviselve voltak. Délben fényes ünnepi lakoma volt az osztopáni plébános vendégszerető házában, melynél természetesen nem hiányoztak a magvas, szellemes felköszöntők sem. *Tóth* Lajos, a kit a megyéspüspök *Vaiszlóra* rendelt ki káplánnak, pénteken, július 13-án d. e. 7 órakor mondja Pécsen első miséjét a városi közkórház kápolnájában s mise végeztével az ujmisések szokásos áldását fogja kiosztani a hiveknek.

— **(A honvédkerületi parancsnok Pécsen.)** *Zurna* Károly székesfehérvári honvédkerületi parancsnok tegnapelőtt óta Pécsen időzik. Tegnap a pécsi m. kir. honvéd hadapródiskolában tartott évfáradó vizsgálatokon vett részt, hol az ott tapasztaltak, valamint a növendékek haladása és előmenetele fölött teljes megelégedését fejezte ki *Sorsich* őrnagy iskolaparancsnoknak. A mai napon a m. kir. 19-ik honvédgyalogezred és a 8-ik honvédhuszárezred fölött tartott szemlét a kerületi parancsnok, ki délután a sátorábrót tekintette meg. *Zurna* Károly honvédkerületi parancsnok holnap reggel utazik el Pécsről.

— **(Szász miniszter Dombóvárott.)** Von der *Planitz*, szász miniszter, gyalogsági tábornok — mint levelezőnk írja — egy hétig Dombóvárott időzött, mint *Döry* József nagybirtokos vendége. A szász miniszter tegnap utazott el Drezdába.

— **(Visszatérő intézkedések.)** Bár odakint permetezik az eső, valami mélabus, álmos, ősi hangulat terül el a városban, melynek melankoliáját még a kellemetlen hűvös szellő is emeli, azok a bizonyos rendeletek, melyek évenként a kánikulában születnek, az idén is visszatértek. Így a rendőrség ma szigorú felhívást bocsájtott ki a házigazdákhöz, melyben a nagy hősségre tekintettel figyelmezteti őket, hogy udvaraik tisztántartására, a fertőző betegségek felléptét elkerülendő — ügyeljenek, egyben felelevenítik azt a rendeletet is, mely szerint a nyári időszak beálltával a városban legfeljebb csak egy, a városban kívül pedig csak két sertést szabad a háznál tartani.

— **(A néma szerelme.)** A Szőke községhez közel fekvő Szent-Pál pusztán öngyilkosság történt a napokban. *Hajas* Julianna ottani cselédleány, gazdájának távollétét felhasználva, az istállóban felakasztotta magát s mire észrevették, már meg volt halva. Közönséges hétköznapi öngyilkosságnak látszik így a dolog, mely azonban nem nélkülözi az érdekesebb momentumokat sem. Érdekes ebben a dologban, hogy az öngyilkos leány ugyszólván némán jött a világra s halló érzéke sem volt kifejlődve, úgy, hogy csak jelbeszéddel tudták magukat az emberek megértetni vele. S ez a szerencsétlen teremtés beleszeretett gazdájának egy deli termetű, csinos kocsis legényébe, ki természetesen észre sem vette

a néma kis leányt. Ez a reménytelen szerelem kergette az öngyilkosságba a fiatal, alig tizenéves leányt, kinek halála okát csak most tudták meg napok múlva, az egyik szoknyája zsebében elrejtett leveléből.

— **(A „Polgári Kaszinó“ estélyei.)** Mint értesülünk, a „Polgári Kaszinó“ tagjai számára nem ma, hanem szombaton, f. hó tizenegyedikén rendezi első estélyét saját helyiségében. A jövő hóban tizenegyedikén (szombaton) rendez estélyt a kaszinó.

— **(Kinevezés.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Kőrösi* Henrik központi szolgálattételre rendelt főreáliskolai tanárt, a pécsi főreáliskola volt tanárát, központi alkalmazásában való meghagyása mellett, kir. tanfelügyelővé nevezte ki.

— **(Ismeretlen öngyilkos.)** A Dráva folyónak már ismét áldozata van. Tegnap reggel az eszéki felsővárosi révészek a vashíd tájékán egy körülbelül negyven évesnek látszó, az intelligensebb osztályhoz tartozó s teljesen felöltözött férfi hullát fogtak ki a Drávából. Írást vagy egyéb olyan dolgot, mi kilétéről felvilágosítással szolgálhatna nem találtak a hulla ruhájának zsebeiben. Az eszéki rendőrkapitányság most körlevelet intézett valamelyi hatósághoz az ismeretlen hulla agnoszkálása végett. Miután a hullán külerőszak nyomai nem látszanak, valószínű, hogy az ismeretlen ember öngyilkossági szándékkal ugrott a Drávába. Az öngyilkos 172 centiméter magas, fekete bajszu és szakállas, ritka haja van s bal arcán egy szurás hege látszik.

— **(Mintagazdaságok felügyelője.)** Darányi földmívelésügyi miniszter példaadás és buzdítás céljából megyénként mintagazdaságokat rendezett. Hogy ezeken a gazdaságokon az előírt üzemterveket megtartják-e és tényleg az az intenzív gazdálkodás folyik-e, melynek általános elterjedése érdekében létesítette a miniszter ezeket a gazdaságokat, — most a mintagazdaságokban felügyelőket nevezett ki, köztük Baranyába *Komlósi* Elek gazd. vándortanárt.

— **(Az ország cimere — pecsétken.)** A belügyminiszter ismételve tapasztalta, hogy az ország cimerének használhatására engedélyt nyert cégek némelyike úgy értelmezi az engedélyt, hogy annak alapján a saját pecsétjén is használhatja az ország cimerét. Kijelentette ennek folytán nemrég a miniszter, hogy az engedély nem terjed hallgatóg ki az ország cimerének a pecsétben való használására, hanem általában csakis arra ad jogot, a mi az illető engedélykmányban kifejezetten ki van mondva; hogy továbbá az ország cimerének pecsétben való használata csak az állami és országos jellegű hatóságokat illeti meg s magánosoknak, magánjellegű vállalatoknak és intézeteknek nem is engedélyeztetik.

— **(Halálozás.)** *Petter* Károly gyógyszerész, a somogy megyei Letenyén, életének 55-ik évében meghalt.

— **(Pályázat.)** Az országos magyar gazdasági egyesület az általa kezelt földműves iskolában alapítványi helyekre hirdet pályázatot. A pályázati helyek közt van a nagyatádi gazdakör 240 koronás alapítványa, melyre első sorban nagyatádi, illetve somogy megyei illetőségűek pályázhatnak. A folyamodványokat

Budapestre (Köztelek) az egyesület igazgatóságához kell küldeni.

— **(Kutyamenhely.)** Kétségtelen, hogy már ismét az alsó sétaterről van szó, hol naponként az esti órákban valóságos kongresszust tartanak a különböző fajú, nagyságu és nemű kutyák, melyek — úgy látszik — igen jól érzik magukat az alsó sétatérén, hol nyugalmaikat s enyelgésüket mi sem zavarja, de annál inkább zavarják őket a járókelők sétáját s bizony gyakran enyelgő jövedvük külső jeleként nem egyszer meg is támadják a sétálókat. Most már csak azt kellene megállapítani, hogy vajjon továbbra is sétatérként, a közönség használatának akarja átengedni a város az alsó sétatérét, vagy pedig kutyamenhelynek óhajtja azt berendeztetni? Ez esetben kérjük, hogy legalább a publikumot tiltsák el az alsó sétatér látogatásától.

— **(Új anyakönyvvezető.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolnavármegyében az értényi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé *Surdi* János segédjegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Jegyzői szigorlatok.)** A belügyminiszter körrendeletileg tudatta a törvényhatóságokkal, hogy azok, kik jegyzői szigorlatra már jelentkeztek, vagy valamely rendkívüli oknál fogva vizsgálati engedélyért folyamodnak, még a régi rendszer szerint vizsgálhatnak, de csakis szeptember elsejéig, mikor az új közigazgatási tanfolyamok lépnek életbe. A belügyminiszter ezzel alkalmat akar nyújtani azoknak, kik kisebb kvalifikációval bírnak, de hajlamot éreznek a közigazgatási szolgálatra, hogy a nagyobb és nehezebb képesítés életbeléptetése előtt jegyzői pályára léphessenek. A körrendeletet tegnap küldték meg Baranyamegyének is.

— **(Puskapor a fában.)** Valami éretlen tréfának vagy szerencsére rosszul sikerült boszunak esett majdnem áldozatul a napokban *Kezesi* Józsefné, szőkei lakosnő. Az asszony ugyanis tüzet rakott, de alig gyújtott a fa alá, midőn hirtelen láng csapott ki a takaréktüzhelyből, melynek teteje szerte-pattant s oldala is kilöködött. Az asszonynak szerencsére nem történt komolyabb baja, csupán a takaréktüzhely tetejének egy szilánkjára sebesítette meg a homlokát. Mikor a robbanás okát kutatták, kislült, hogy az egyik fahasáb meg volt furva, a furás puskaporral megtöltve s fafojtással volt lefojtva. Hogy miként került ez a pokolgéppé formált fa a többi hasábok közé, azt a megindított vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **(Vesztett kutya.)** *Fridrich* Arnoldné, cserkúti lakosnő tegnap reggel a szentlőrinci uton saját kutyája megharapta, még pedig súlyosan. *Fridrich* né egy falat enni valót nyújtott útközben a kutyának, mire az a nyújtott falattal az asszony bal kezét is bekapta s a bal kézhatat és tenyeret nagyon megsértette. *Fridrich* Arnold, a megharapott asszony férje, gyanusnak találván a kutyát, rögtön agyonlőtte. A kutyát *Novotni* Ferenc hatósági állatorvos felboncolván, azon a veszettség jelenségét határozottan konstataulta s így *Fridrich* Arnoldné felküldték a Pasteur intézetbe gyógykezelés végett.

— **(Tűz.)** Ózdon, a minap esti 10 órakor-eddig ismeretlen okból kigyúlt Bence Márton takarmánnyal teli pajtája s az, dacára a serény oltási munkának, leégett, csak a pusztá falak maradtak meg s mindössze egy kocsira való széna, de mint ilyen az is használhatatlanná vált, csak alomnak lesz használható. A kár 450 koronára tehető, aminek nagyobb része azonban meg fog térülni, mert az épület, a takarmány kivételével biztosítva volt. Ugyanitt másnap d. u. 1 órakor ismét félreverték a harangokat s rémülten kiabáltak, hogy közvetlen a falu végén levő mezőrészen ég az álló gabona, de ez — hála Isten! — valótlannak bizonyult s onnét eredt, hogy egy meggondolatlan gazda a buzák köz egy nagy rakás szénát gyújtott meg s ennek óriási füstje hozta tévedésbe és zavarba a község lakóit.

— **(Véres búcsú.)** A közelmúltban tartották Kónyi község lakói templomi búcsujukat, mely alkalommal, mint ez már általános szokás, néhány verekedés is történt. Ezek között első helyen áll Benedek József és Horváth Ferenc kónyi lakosok verekedése. A két legény berugott állapotban összeveszett egymással. A veszekedést — melyet csakhamar verekedés követett — látta az egyik legény nővére, Benedek Teréz, a ki szét akarta választani a verekedőket, ezt azonban vesztére tette, mert a hivatlan beavatkozáson annyira feldühödött Horváth Ferenc, hogy előrántva bicskáját, azt nyeléig döfte a leány karjába. A bicskázó legényt letartóztatták, a leányt pedig szülei házában ápolják.

— **(A nádas titka.)** Az egyik szomszédos községben, melynek határában egy nagyobbterjedelmű nádas van, a napokban néhány arra haladó mezei munkás éles, erős gyermekíráásra lett figyelmes. Fél óráig tartott, míg a hang után menve, megtalálták a hallott zaj okát. A nádas tulsó felében egy körülbelül négy hónapos, egészséges fiu-csecsemőt találtak, ki egy nagy ruháskosárba téve, éles sítással adott kifejezést állapotára kétségtelenül kényelmetlen voltának. A legújabb Mózes egy falubeli asszony vette gondozás alá, a gyermek anyja kiletének kiderítése végett pedig megindították a nyomozást.

— **(Ellopott ezüst kanalak.)** A napokban Weber János udvardi lakos házában tolvajok jártak. A tolvajok éjnek idején, úgy éjtél tájban, jártak ott s négy darab ezüst kanalat és ugyanannyi villát loptak el. A tolvajok által okozott zajra felébredt a gazda és puskájával felfegyverzetten ki is ment az udvarra, de ekkor már semmit sem látott. A károsult gazda panasza folytán megindították a nyomozást az ismeretlen tettesek után.

— **(Mikor a doktor ur részeg.)** Eléggé hatásos cím, de mindamellett ne méltóztassanak azt hinni, hogy valamelyik nagy pecsétes diplomájú orvos ur feledkezett meg annyira egyéni méltóságáról, hogy beszszelt olyanképen, hogy még a nagy nyilvánosság is tudomást szerzett erről. Ezt elsősorban is határozottan tagadnunk kell. A mi történt, az mindössze annyi, hogy Jelkics József, ócsárdi lakos, a napokban egy utszéi csárdában berugott, aztán ebbeli állapotában nagy hangon dicsekedett, hogy nincs olyan betegség, amit ő ne tudna meggyógyítani és büszkén tette hozzá, hogy őt már a falu népe nem is hívja

másként, csak doktor ur-nak. Persze Jelkics kuruzsló s mint ilyen, valaki a vele mulatók közül feljelentette, minek folytán felelősségre vonta a hatóság Jelkics Józsefet. Hogy mily dolgok terhelik a doktor urat, azt természetesen még ezután fogja a vizsgálat kideríteni.

— **(Betört ablakok.)** Fenéken szerdán reggelre néhány cselédlakás ablakait eddig még ismeretlen tettesek betörték. Fenék az ország-ut mellett fekszik, bizonyosáa valami részeg kompánia, vagy elkeseredett csavargó tett kárt a szegény cselédeknek megmagyarázhatatlan okból.

— **(A Vöröskereszt-egylet köréből.)** A Vöröskereszt-egylet kórházai háboru esetére egyre szaporodnak. Így most a tolnamegyei Ferenc-kórház Szegzárdon 54 sebesült ellátását vállalta el és pedig 4-et ingyen és a többit csekély ápolási díj mellett. Kezelő orvos: dr. Tanárky Árpád, tudósító: dr. Hangel Ignác, megyei főorvos. A sebesülteknek a vasuti állomásról való beszállításáról a szegzárdi vörös kereszt fiokegylet gondoskodik.

— **(Nyílt támadás.)** Sámson Imréné málomi lakos, tegnap eladván Pécssett minden behozott csirkéit, haza felé baktatott. A városon túl nem is igen messze, elébe állt egy férfi alak s pénzt kérte, mit az asszony vonakodott átadni, s ekkor már-már dulakodásra került a dolog, de szerencsére Málom felől jött egy ember, kit az utonálló észrevévén hamarosan beszüntette az erőszakoskodást és megugrott Pécs felé.

— **(Megvert községi esküdt.)** A napokban Kónyi községben multság volt s amint nem mulhatik el falun multság vér nélkül, úgy nem mult el ez sem. Rapai József községi esküdtet kiküldték rendfentartás végett a multságra, hol nemsokára néhány berugott legény veszekedni kezdett. A községi esküdt szét akarta őket választani, de vesztére avatkozott a dolgukba, mert a legények: Borka József, Borka György és Borka Ferenc megtámadták Róth Mór korcsmája előtt az esküdtet s bicskával bal karján s jobb mellén több szurást ejtettek. A késelő legényeket letartóztatták s most az képezi vizsgálat tárgyát, hogy ki szurta meg tulajdonképen Rapai Józsefet, mert a legények bevallják ugyan, hogy mindannyian verekedtek, de a késszurásokat egyik sem akarja elvállalni.

— **(Meglopott katona.)** Ritka dolog, hogy katonától lopjanak valamit, mert bizony mindenki tudja, hogy a szegény katonának a zsoldján kívül alig van valamije. S mégis megtörtént az a furcsa história Felső-Nyéken, hol az ott állomásozó Matuska Péter méneskatona kincstári csizmáit s tizenkilenc korona készpénzt lopta el valaki, kit most erélyesen nyomoznak. Két rossz hírű falubeli embert, Csuli Ferencet és Kerti Jánost gyanúsítják a vakmerő lopással, melyet eddig még nem sikerült rájuk bizonyítani.

— **(Sertés veszendőben.)** Kolompár István ócsárdi cigány (népzenész) panaszt emelt a napokban a községi előjáróságnál, hogy egy darab sertése elveszett. Hogy úgy lopta e el valaki vagy pedig magától szökött ezt eddig még nem tudni. A sertés irányában megindították az eljárást.

— **(Családi csendélet.)** Krivánics István málomi gazda a napokban berugott fejfel ment haza és borközi állapotában veszekedni kezdett a feleségével, kit aztán meg is akart verni. Anyósa azonban ezt nem engedte és leánya védelmere kelt, minek eredményeként aztán Krivánics István az anyósát verte el. A verekedő vő ellen a dühös anyós megtette a feljelentést a bíróságnál.

— **(Tilos a koldulás.)** Hiába, a koldulás ha szomorú dolog is, ha százszor el is tiltják, mégis akadnak kik koldulnak, csupa — megszokásból és naplopásból. Ma is négy ilyen koldust kísérték be a rendőrök, mind a négy hely- és munka nélküli egyén, kiket el fognak illetőségi helyükre toloncolni, hogy ne veszélyeztessék Pécssett a közbiztonságot.

— **(Romániába szóló határátkeleési jegyekről.)** A belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz a következő leiratot intézte: Ismét sűrűn fordulnak elő esetek, hogy az orsovai járási főszolgabíróknál idegen törvényhatóságok területéről szegényebb sorsu egyének Romániába szóló határátkeleési jegyekért megjelennek, előadva, hogy vagy községük jegyzője, vagy főszolgabírójuk őket egy személyleirással, vagy munkakönyvvvel ellátva utnak eresztette azon biztatással, miszerint a nevezett főszolgabíró majd ad nekik határátkeleési igazolványt. Minthogy a fennálló szabályok értelmében ily határátkeleési igazolványok csak a határszélen lakók részére állíthatók ki, az orsovai főszolgabíró a gyakran nagy távolságról szabályszerű uti igazolvány nélkül érkező utasokat visszautasítani kénytelen, mi ezekre nézve érezhető anyagi hátránnyal jár. Felhívja tehát a törvényhatóságokat, hogy illető közegeiket ezen szabályellenes eljárásukra oly hozzáadással figyelmeztessék, miszerint netalán felmerülő panaszok esetén felelősségre fognak vonatni, esetleg az okozott költségek megtérítésére is köteleztetni.

— **(Kárvallott tolvaj.)** Ménesi István m. egregyi lakos házában a napokban egy öreg asszony járt, ki alamizsnát kért, de midőn senkit sem látott ott, a konyha-asztalon levő két evőkanalat ellopta. E közben pedig, miután valaki zajt csapott a szobában, megijedt az öreg asszony s keret oldott. De ott felejtett egy csomagot, melybe egy nagy fejre való kendő, egy női kabát és egy üveg volt kötözve, mi természetesen több értéket képvisel, mint az ellopott kanalak. A kárvallott tolvaj asszonyt azonban mindamelllett keresik.

— **(A ki cipőt lop.)** Klempa István, pécsi Nyil-utcai cipész, panaszt emelt ma a rendőrségnél, hogy boltja előtt valaki egy pár teljesen új, szárítás végett kitett sárgacipőt elloptott. Az élelmes valakit a cipész panasza folytán most keresi a rendőrség.

— **(Füldőlevél hazulról.)** Lapunk egy barátja a következő füldőlevelet küldi nekünk — a Balokányiból:

Alulírott szerénységem nem ment az idén füldőbe. A mi voltaképen nem is csoda, mert máskor sem szokott menni. Ezuttal azonban sokkal üdvösebb eredménye van itthonmaradásomnak. Ugyanezen élvezetet sokkal olcsóbban, sőt ingyen szerezhetem meg, a miért mások drága pénzt fizetnek. Így:

Egészen ingyen fázhatom és ázhatom júliusban;

nem kell hazairnom a télikabátért, mely esetleg nincs is otthon;

egészségemért sem aggódom, míg a ki fürdőben van, bizonyára panaszkodni fog, hogy ott meghűtötte magát;

ittthon elhenceghezem azzal, hogy én tudtam, milyen lesz az időjárás s csak azért nem mentem fürdőbe;

nem mulasztottam el a legszebb éjszakákat és mindennap alkalom volt gyönyörködni a hajnal bájos pirulásában;

erszényemen nem hizlaltam külföldi pénzeszsákokat, csak szolid hazai cégeket;

nem kell tartanom a kedves jelenettől, mikor enyéimet viszontlátom;

s nem kell borzadva hallanom, mi történt otthon távollétem alatt;

s végül van itthon — hál' Istennek és a főkapitányunknak — női zenekar és sok minden egyéb.

Mindez pedig elég tekintélyes megtakarítás. Azt hiszem, nemcsak én vagyok az egyedüli, a ki eldicsekedhetik ezzel az erényvel. Utóvégre sokan vagyunk mindig olyanok, a kik „véletlenül“ és „bölcs előrelátásból“ nem mentek „az idén“ fürdőbe.

Mindazokat pedig, a kik velem ellenkező véleményen vannak, fölhipom, hogy mutassák elő a pontos mérleget. Majd meglátjuk, kinek a javára billen.

Ám figyelmeztetek mindenkit, hogy vigyázzunk az — európai egyensulyra.

Tanügy.

Az izraelita hitközség iskolái.

— A pécsi izr. népiskola és hittani intézmények Értesítője az 1899—1900. tanévről. Közli: *Klingenberg J.* népiskolai igazgató, isk.-széki jegyző. XXI. évfolyam. —

A tanév történetével kezdődik az izraelita népiskola Értesítője. Az iskolába összesen beiratkozott 320 tanuló; az I. fiuosztályba 44, a II-ba 48, a III-ba 45, a IV-be 42; az I. leányosztályba 41, a II-ba 37, a III-ba 34 és a IV-be 28 s volt 1 magántanuló. Helybeli volt 269; vidéki 51. Egész tandíjat fizetett 128, fél-tandíjat 44; csak beiratási és könyvtári díjat 98; egész fizetésmentes 50 volt.

Az intézettel kapcsolatos tápintézet most hetedik évét töltötte be s naponta 80—85 adag ételt szolgáltatott ki szegénysorsu tanulóknak. Bevétele volt 2457 kor. 84 fillér; kiadása 1722 kor. 24 fillér. Maradvány 735 kor. 60 fillér.

Az iskola bevétele volt 12655 frt 54 krajcár, mihez a hitközség pénztára 7140 frt 54 krajcárral járult, hogy a szintén 12655 frt 54 krajcárt tevő kiadás fedezhető legyen. Ösztöndíjakra és segélyekre 350 frt adatott ki; az iskolaépítési tőketörlesztésre és kamataira 3200 forint. Az iskolaszék dr. *Krausz Jenő* elnöke alatt működött. A tantestület az igazgatón kívül öt tanítóból, két tanítónőből, egy hitoktatóból és egy énektanítóból áll.

Az Értesítő közli ezután az általános órarendet és a részletes tantervet a népiskolára vonatkozólag. Majd a tanulók előmenetelét a következőkben:

az év végén az I. fiuosztályban 39 tanuló közül volt 9 kitűnő, 11 jeles, 17 első és 2 másodrendű. A II. osztályban 46 tanuló között volt 10 kitűnő, 11 jeles, 22 első és 2 másodrendű. A III. osztályban 43 tanuló kö-

zül volt 8 kitűnő, 10 jeles, 20 első és 5 másodrendű. A IV. osztályban volt 41 tanuló között 7 kitűnő, 9 jeles, 21 első és 4 másodrendű. Az I. leányosztályban 40 tanuló között volt 10 kitűnő, 12 jeles, 16 első és 2 másodrendű. A II. osztályban 36 között 6 kitűnő, 6 jeles, 20 első és 4 másodrendű. A III. osztályban 32 közül 4 kitűnő, 1 jeles, 18 első és 9 másodrendű. Végül a IV. osztályban 27 tanuló közül 7 kitűnő, 5 jeles, 14 első és 1 másodrendű. *Vagyis háromszáznegy növendék közül: 61 kitűnő, 65 jeles, 148 elsőrendű és 29 másodrendű volt.*

Az izr. hitközség felügyelete alatt folyt a kir. főreáliskolában, a tanítónőképzőben, a főgimnáziumban, a városi népiskolákban és a polgári leányiskolában s a többi tanintézetben az izraelita tanulók vallásoktatása is s ennek tantervét közli a fentebbiek után az Értesítő s e szerint a főreáliskolában 185, a főgimnáziumban 9, a polgári leányiskolában 106, a belvárosi községi fiúiskolában 24, a belvárosi leányiskolában 7, a szigeti külvárosi népiskolában 8, az ágostontériben 10, a felsővármház-utcaiban 9, a felső kereskedelmi iskolában 48, az ipariskolában 30, a tanítónőképzőben 7 és a zárdaiskolában 2 növendék részesült hitoktatásban.

Az Értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik be.

Séta a világ körül.

Pécs, július hó 11.

— **Állatszeliiditőnő és jaguár harca.** *Bostock* állatseregletében, mely most Newarkban (Egyesült Államok) van, *Mauvella Lujza* asszony állatszeliiditőnőt megtámadta egy jaguár, midőn ezt arra akarta kénysze-

Éjfél lehetett. Az első holdsugárnál John fölismerte a helyet, a hová jutott. Könnyen elgondolható, hogy John, a ki már egy hete folyton utban volt, mennyire ki volt fáradva. A brandy nélkül, a melylyel Tanta Coetzee megkinálta, nem tehetette volna meg a tizenöt mérföldet, a melyet elhagyott.

Aztán úgy érezte, hogy le kell feküdnie és vagy elalszik, vagy meghal, a mint jönni fog. Ebben a pillanatban visszaemlékezett a kis odura, a melyből Jess a vihart végignézte. Bessie, a kivel eljegyzése után egyszer ott volt, mutatta meg neki és azt mondta, hogy ez Jess egyik legkedvesebb helye.

Ha eléri a barlangot, akkor legalább földel alá jut és egy darabka száraz földre kerül, a melyen lefekhetik. Nem lehetett már messzebb háromszáz lépésnél. Nagy erőfeszítéssel vágott neki az utnak; a nedves fűvön át, a köveken keresztül, a mig végre az óriási oszlopot elérte, a melyet a villám Jess szemei előtt forgácsolt szét.

Aztán még harminc lépés és ő az oduban volt.

A legnagyobb fokban kimerülve, a sziklapadlóra dobta magát és jóformán abban a pillanatban mély alomba merült.

HUSZONKILENCEDIK FEJEZET.

A befejezés.

Mikor az eső föl hagyott és a hold sütni kezdett, Jess a sikon át fűrgén a hegyekhez sietett; nem volt se fáradt, se kimerült s csak egy gondolata volt, hogy meg-

és az orrán tört el; a kávé a haját, szemét és egész testét végigöntötte.

— Így — folytatta az öreg asszony, meglegedetten a hatás által — és most mondja valaki, hogy nem tudok bánni a kávéskannával! Szegény öreg Jánosomon nem hiába gyakoroltam harminc hosszú éven át. Így, kedves Carolus, megtanítottalak rá, mint kell nekem visszafelelgetni. Most menj és mosdjál meg, hogy aztán vacsorához üljünk!

Johnt nem hívták, hogy tartson velük, de az egyik lány odadobott neki egy lisztben sült heringet. Nagyon jól esett neki, mert még mindig alaposan éhes volt. Aztán egy kevés tészta és egy darabka kenyér is jutott neki.

Evés után néhány üveg persiko-t hoztak. A férfiak inni kezdtek s ekkor a helyzet John számára kezdett veszélyes lenni.

Az egyiknek hirtelen eszébe jutott Jakab, a kit John ledobott lováról és a ki roppant szánandoan hevert a mellékszóban. Ez mindjárt azt ajánlotta, hogy bosszulják meg őt John-on. Ez biztosan meg is történt volna, ha a vezetőjük közbe nem lép:

— Hagyjátok őt! Holnap a parancsnokhoz viszzük őt és Müller Frank tudni fogja, hogy mit csináljon vele.

Ez megfélekezte egy darabig a mulatókat, de John védője nemsokára eltávozott s a többiek egyre vigabbak lettek. Elővették fegyvereiket, célozhattak rá és ijesztésből fogadást tettek, hogy melyikük fogja jobban eltalálni.

John, a ki átlátta a veszélyt, székét a falhoz tolta és elővette revolverét, melyet szerencséjére mindig magával hordott.

riteni, hogy a kinyújtott ostornyélen átugorják. Az állat nem akart ugrani, mire az állatszelidítő ostorával erősen rávágott a jaguárra. A jaguár erre Mauvella asszony nyakára vetette magát, s elkezdte azt marcangolni. A kétségbeesett kiáltásokra előrohant a személyzet, s rudakkal igyekeztek a jaguárt elűzni. A vadállat el is hagyta áldozatát, de csak azért, hogy az emberekre vesse magát; ezeknek persze nem árthatott, mert a röstélyon kívül voltak. Mauvella ezalatt összeszedte magát és sikerült a fenevadat addig távoltartania magától, míg Johnson, az elefantszelidítő megérkezett. A jaguár a támadt nyílason ekkor kiugrott s elbujt. Mauvella asszony azonban, a kinek közben revolvert adtak a kezébe, lövésekkel kényszerítette az állatot, hogy kalitkájába visszatérjen. Mikor ez megtörtént, a szép állatszelidítő ájultan rogyott össze. Az orvos azonnal kiégette a nyakán és mellén tátongó sebeket, de attól tartanak, hogy vérmérgezést kapott Mauvella asszony.

— **Halál a színpadon.** Buenos Airesben, a *Teatro de la Comedia*-ban egy spanyol társulat működik, a melynek egyik *Lastra* nevű kedvelt színésze a színpadon vegezte be a minap a közönség szemeláttára fiatal életét. *Lastra* éppen egy zarzuellát táncolt, a mikor megcsalt kedvesének be kell rontania, hogy a tört a hűtlen férfi szívébe dölje. Abban a pillanatban pedig, a mint a tör lecsapott, a színész összeesett a színpadon és néhány kínos vonaglás után élettelelenül terült el a deszkákon. A közönség lelkesen tombolt, tapsolt a megkapó jelenet után, de *Lastra* nem kelt fel, hogy meghajolva megköszönje az ovációkat. Partnere lehajolt hozzá és rémült sikoltást hallatott: a fiatal színész holtan feküdt ott; szívvelhűdés ölte meg. A megújuló tapsviharra felhuzták

a függönyt és az igazgató fájdalmasan tudatta a tehetséges, fiatal művész hirtelen halálát.

— **Amerikai szerelmi tragédia.** Bredfordban két fiatal ember, névszerint *Albert Roberts* és *Ozskár Jeans* ugyanegy leányt szeretett: a szép *Jennie Russellt*. A szép leány az elsőt szerette s el is volt már jegyezve neki. Egy napon a jegyesek sétakocsizást tettek a szabadban. Az ut egyik fordulójánál hirtelen a kocsni előtt termett *Ozskár Jeans*, revolverrel a kezében és megragadta a lovat. *Roberts* kiugrott a kocsiból s szintén revolvért rántott. A kétségbeesett leány hiába kiáltott segítségért, élő ember nem volt a közelben. Kiugrott ő is a kocsijából s hogy megakadályozza a párbajt, a két férfi közé rohant. A következő percben halálosan megsebezve összeesett s kétségbeesett vélegénye karjai között nemsokára meghalt. A gyilkos vetélytárs elmenekült.

— **A mulatók klubja.** Ismeretes dolog, hogy a német birodalmi törvényszék feloldotta azt az ítéletet, a melylyel a mulatók klubja ellen indított játékpórt elintézték. A három terhelt közül *Kröchler* most *Monakó*-ban van, a hol szerencsét próbál, míg *Kayser* — a másik terhelt — *Argentínában* akar magának új létalapot teremteni. A harmadik panaszolt, *Schachtmayer* *Berlinben* maradt, mivel ránézve volt a legkedvezőbb eredménye a kellemetlen afférnak. A pörújításhoz most a másik két fővádott hiányzik. A berliniek nagy meglepetésére azonban a minap *Kayser* megjött *Argentínából* és jelentkezett a berlini főügyészsnél. A pör befejezése után *Kayser* ismét kimegy *Argentínába*. *Kayser* megjelenésével új fordulatot vesz ez a nevezetes ügy, bár nem valószínű, hogy új tárgyalást tűzzenek ki a mulatók klubjának ügyében.

— **Körözött rablógyilkos.** A genfi kanton igazságügyi és rendőri osztálya körözött *Benardo* Antal Józsefet és ismeretlen cinkostársát, kik ez évi június 13-án éjjel Puchát asszonyt a genfi *Place de la Navigation* 4 szám alatti lakásán megfojtották és kirabolták. A nyomozások szerint valószínű, hogy a két gyilkos 14—16 dika között éjjel *Chambery*-ben (*Savoja*) egymástól elvált. *Benardo* *Alpigránóba*, szülőföldjére utazott. Azt hiszik, hogy *Amerikába* vitorlázott, vagy pedig *Algirba* ment, a hol már egyszer hosszabb ideig tartózkodott, de a honnan 1889 ben kiutasították.

— **A legdrágább hálószoba.** *Stephen S. Marchand*, egy dús gazdag amerikai *Párisban* egy XVI. *Lajos* korabeli hálószobát rendelt meg magának, amely 4,882,200 frankba került. Magát az ágyat, amelynek az elkészítése harmadfél eszterdeig tartott, másfélmillióra becsülik. Tömör ébenfából készítették arany- és elefáncsont kidolgozással. Az ugyanolyan kivitelű székek harmadfél millióba kerültek, a kandalló garnitúra százezer frankba, a toalettasztalka kétszázezer frankba, az éjjeli szekrény hetvenötezer frankba került. A tapétákat *Lyonban* készítették, méterjét háromszázezer frankjával, s ilyen áru a padló szőnyege is.

— **Szövetkezés az angolok ellen.** *Amsterdamból* német nyelvű körlevelekkel árasztották el újabban Európát. A leveleket egy amsterdami hollandiai bizottság küldötte szét a szabadságukért küzdő búrok érdekében. Mivel az európai országok teljesen cserben hagyták a búrokat, kiknek még csak *Amerikában* van némi bizodalomuk, az amsterdami bizottság a szabadságszerető népekhez fordul, hogy kössenek szövetséget *Anglia* ellen s támadják meg *Angliát* a legérzékenyebb oldalán, kereskedelmében. A kör

— A ki hozzám nyul, azt lelövöm, Istenemre! — mondta tisztán angolul — s a többiek jól megértették.

Az est folyamán kétségen kívül csak a revolver mentette meg az életét és az az eltökélt szándék: hogy ha kell, használni fogja.

A dolog egyre komolyabb, veszedelmesebb lett, annyira veszedelmes, hogy *John* már két ízben az öreg asszony felé fordult, a ki azonban nyugodtan, kövér arcán jóízű mosollyal ült a nagy székben és nem akart közbelépni. Nincs is mindennap alkalom ilyesmit látni, a mikor az angolt úgy piszkálják, mint a hangyát.

Ép a mikor már *John* föltette magában, hogy minden oldalra egy lövést tesz és szétnéz, merre juthatna a legjobban ki, *Carolus*, a kinek kedvét a kávéskanna nem tette tönkre és roppantul be volt csipve, hozzálépett és a puszka tusával feléje ütött. *John* az ütést kikerülte, de az ütés a szék támláját összetörte.

Egy pillanat mulva *Carolus* drága lelke egy jobb világba költözött volna, ha az öreg asszony észre nem veszi, hogy a dolog tulment a tréfán és kezűgyességét igen érezhető módon fölhasználva, közjük nem ugrik.

— Most elég volt — mondta, kövér tenyerével jobbra-balra osztogatva a pofonokat — most nézzétek, hogy mind pusztuljatok. Nem bírom ezt a lármát tovább szenvedni. Menjétek és vezessétek lovaitokat az istállóba, holnapra mind odalesz, ha a kafferekre bizzátok!

Morogva, boszusan ellene akartak szegülni az emberek, de az öreg asszony kihasználta a fölényét és az egész bandát kitaszigálta az ajtón.

— Igy, roobaatje — mondta, mikor valamennyien

künn voltak — maga tetszik nekem, mert bátor ember és nem ijed meg azoktól. Én se török ilyen disznóságot a szobámban; de ha visszajönnek, biztosan agyonütik. Legjobb lesz hát, ha menekül, a mig ideje van hozzá.

— Igazán, nagy hálára kötelezett, *Tanta* — mondta *John*. Meglepte, hogy az öreg asszonymnak mégis ilyen jó szive van.

— Ó — felelte az szárazon — mégis csak kár lett volna, ha a britt hadsereg utolsó szál legényét itt föl hagytam volna koncoltatni. Hadd csodálják magát meg, mint nevezetességet. Itt van, igyék egy korty brandyt, nagyon hűvös az éjszaka. És ha szerencsésen túl lesz *Transzvál* határain, akkor gondoljon néha arra, hogy az életét *Tant Coetzee*-nek köszönheti. De higgye el, nem menttettem volna meg, ha nem lett volna olyan bátor. Szeretem, ha a férfi igazán férfi és nem majom, mint az a gézengúz *Carolus*. No, most pusztuljon!

John lehajtott egy fél üveg brandy-t a következő pillanatban eltűnt az éjszakában.

Sötét volt, a felhők eltakarták a holdat. *John* csakhamar átlátta, hogy lovának fölkeresésére minden kísérlet dugába dölne s legfőlebb újra fogságba juttathatná őt.

Igy aztán elhatározta, hogy megkeresi a legrövidebb gyalogutat *Moifontein* felé. Az első órában minden jól ment, de aztán lassankint észrevette, hogy elvesztette a helyes irányt. Több, mint egy negyedórát hiábavaló tévelygéssel töltött. A ködben és sötétben egyszerre csak ahoz a helyhez ért, a hol *Jess*-sel az érdekes beszélgetést folytatta. Mialatt ide-oda botorkált, az eső föl hagyott és a hold fölkel.

levél minden bárbarát népet és egyes embert fölszólit, hogy ne vásároljanak angol szent, angol gépeket, vas- és acélarut, sem semmi mást, a mi angol gyárakból származik, továbbá a háziasszonyok ne vásároljanak angol teasüteményt, butorokat, szőnyeget, vásznat, cernát s egyéb Angliában készült cikkeket.

— **A galambok és az ágyulövés.** Franciaországban történt kísérletek alkalmával kitűnt, hogy a legjobb katonai nevelésben részesült postagalambok kiképzése még mindig hiányos s hogy ezeknek a galamboknak újabb tanfolyamot kell rendezni. Kitűnt ugyanis, hogy ezek a szelidlelkű madarak a világot sem röpkölnék be lészkükbe, ha körül ágyuzás folyik. A kísérlet alkalmával a postagalamboknak Verdunba kellett volna visszatérniök. Verdun felé megindultak ugyanis s egyenesen a ducaikba akartak röpkölni, de mert ekkor agyutüzzel fogadták őket, megijedtek és hirtelen más irányban folytatták légi utjokat. Mikor a csönd beállott, egy kis részük visszatért, de a nagyobb rész elveszett. Mindezek után a francia hadügyminiszter biznonyal el fogja rendelni, hogy a hadi célokra szánt postagalambokat az ágyuk hangjához is hozzászoktassák, mert másképen az ostromlott várakba postagalambokkal nem lehet üzenetet küldeni. Nagy kérdés persze, hogy a galamb hasonlít-e a lóhoz a tekintetben, hogy az agyutüzelést föl sem veszi.

— **Koko és Marguerite.** Egy Marguerite Candion nevű hetvennyolc esztendőss kisasszony öngyilkossá lett Párisban És különös ok miatt vált meg az élettől. Kedvenc kutyája, Koko, kimúlt s ő el akarta temettetni a kutya-temetőben. Hanem azt mondták neki, hogy az nagyon sokba kerülne. Hat arra Marguerite kisasszony leugrott a harmadik emeletről és a karján tartotta ugrás közben Koko tetemét. És Marguerite is meghalt.

Művészet, irodalom.

○ **Ujságkiadók Lapja.** Az Ujságkiadók Lapja, melynek szerkesztője *Rábel László*, segédszerkesztője *Lenkei Zsigmond*, most adta ki második számát, melynek gazdag tartalma a következő: Feladatok. — A hirdetési bélyeg eltörlése. — Első számunk. — Magyar ujságok elárúsítása Bácsban. — Párisi ujságokról. — Különféle. — A lapok köréből. — Hírek. — Jelentkezők. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések. A lap Budapesten Rökk Szilárd-utca 4. szám alatt jelenik meg.

○ **Az „Általános Zenészeti Lexikon”** enciklopediái kézikönyv II. kiadásának 1-ső füzeté megjelent. E műben feltalálhatók a zenetudomány legszükségesebb ismeretei; a hazai és külföldi zenészek, zeneirők, zeneszerzők, kitűnőbb zenekedvelők, hangszerkészítők stb. rövidre szabott élet- vagy ismertető rajzai; továbbá a hangszerek ismertetése s a zenében gyakran előforduló idegen szavak magyarázata. Szerkesztette és írta *Ságh József*, a „Zenelap” szerkesztője. A mű 20—22 füzetből fog állani. Egy-egy füzet ára 30 kr. (60 fillér); de ha négy füzetre történik az előfizetés, úgy 1 írt (2 korona) küldendő be az „Általános Zenészeti Lexikon” szerkesztősége és kiadóhivatalába, Budapest, VIII., Baross-utca 81. II. em. 20.

○ **Somogyi Károly szintársulata** Kaposvárott tegnap fejezte be előadásait. Bucsuzóul a *Mikádó* került színre, amelyben a társulat énekes személyzete igen szép sikert aratott. Kadisah szerepében *Székely Anna*, a társulat ujonnan szerződött primadonnája mutatkozott be elég előnyösen. *Forrai Ferike*, *Lányi Edith*, *Pintér Imre* sok tapsot kapott. A társulat, mely október 15-én nyitja meg Nagyvárad új színházát, Balaton-Füredre ment, hol egy hónapig marad. *Blaha Lujza* és *Blaha Sárika*, továbbá *Ujházi Ede* fog itt vendégszerepelni. Balatonfüredről Szarvasra megy a társulat.

Törvénykezés.

§ **A kik mások helyett szavaznak.** 1899. évi március hó 9.-én Pécsen az V. kerületben községi képviselő választások voltak, mely alkalommal *Bradics Antal*, bár nem volt szavazati joga, leszavazott *Bradics István* helyett. Nemkülönb *Farkas Ferenc* leszavazott *Gadó Antal* Töncsika helyett azon az alapon, hogy ennek megvette a birtokát. A pécsi kir. törvényszék aztán *Bradics Antalt* és *Farkas Ferencet* a polgárok választási joga ellen elkövetett vétségben mondta ki bűnösnek s mind a kettőt külön-külön tíz korona fő- és hat korona mellék-büntetésre ítélte jogerősen. A vádlottak inkább készek leülni a büntetést, de aligha fog sikerülni, mert a behajthatatlanság nem forog fenn.

§ **Vétkes bukás.** *Schön Károly*, pécsi kereskedő, az 1898. év folyamán nyitott egy bazárt s egy férfilivaltózatot s ugyanekkor nagy bevásárlásokat eszközölt, a miket aztán fizetni nem tudott. Ennek természetes következménye lett aztán az, hogy a hitelezők csődöt kértek ellene, a mikor is kitűnt, hogy *Schön* nem vezetett könyveket, a mi könyveket pedig vezetett, azokat nem rendesen vezette. Ezért a pécsi kir. törvényszék vétkes bukás vétségében mondta ki bűnösnek s ezért nyolc napi fogházra s egy évi hivatalvesztésre ítélte. *Schön Károly* az ítéletet meglelebbezte.

§ **Ítélethirdetés.** 1900. évi január 19-én a pécsi kir. törvényszék a huszonhároméves *Berner András* és a még tizennyolcéves *Porkoláb János* dunaszekcsői lakosokat halalt okozó súlyos testi sértésben és súlyos testi sértés büntetésében mondván ki bűnösöknek, őket egyenként hatévi fogházra ítélte, mely ítéletet a vádlottak meglelebbezték. Ma hirdették ki a vádlottak előtt a kir. kuria ítéletét, mely mindkét alsóbbfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a vizsgálati fogságból öt hónapot beszámított a büntetésbe. Magát a bűncselekményt a következőkben ismételhetjük röviden, mint azt folyó évi január 20-iki számunkban „A mulatozás vége” címmel közöltük törvényszéki rovatunkban: A múlt év november 6-án vásár volt Duna-Szekcsőn, a melyen ott volt *Berner András* és *Porkoláb János* is. Ezek átmentek a szigetre, hol betértek a korcsmába s ott összeveszték *Mikola Mihály*val, ki már be volt rugva. Előkerült a bicska. A korcsmáros és felesége a két, duhajkodásukról hirneves suhancot a verekedés megakadályozása végett kidobták a korcsmából s ezek nem is tértek oda vissza, hanem a korcsma kapujában lesbe állottak. Ekkor kijött a korcsmából *Csombor Matyás*, kit *Berner András* a kezeügyében levő ólmos bottal kétszer fejbe vágott, míg a másik husángolni kezdte s addig ütötték, míg össze nem esett, akkor elmentek. *Csombornak* csak éppen annyi ereje volt, hogy vissza tudott mászni a korcsmába s ott ezeket mondva: „Az a *Berner* kétszer fejbe vágott”, elaludt — örökre, mit csak másnap reggel vettek észre. *Mikola* is haza akart menni, szerencsétlenségére őt is elfogták a suhancok s annyira elpáholták, hogy vértől borítva összeesett s a korcsmáros találta meg vérbefagyva, mikor a kiszendett *Csombor* hazaszállítása végett kocsiért sietett. *Mikola* harmincnégy napig

nyomta az ágyat s egészsége még a főtárgyaláskor sem tért vissza egészen. Most már az elítéltek nem felelhetnek s az a hatévi fogház elég alkalmat fog szolgáltatni nekik, hogy a duhajkodás és állati vérengzés rossz oldalait megszívvelve, onnan kikerülve ne ismételjék meg az 1899. évi november 6-án történeteket.

§ **Összbüntetés-kiszabás.** *Biró Ferenc*, nagypeterdi lakost a pécsi kir. törvényszék 1898. évi nov. 26-án váltóhamisításért hathavi börtönre ítélte; a kir. járásbíróság lopás miatt két napi fogházat mért rá, ma pedig a kir. törvényszék összbüntetésképen hathavi és egy napi börtönre ítélte *Biró Ferencet*.

Közgazdaság.

Szarvasmarha-szemle Siklóson.

Pécs, 1900. július 11.

A baranyavármegyei gazdasági egyesület folyó évi szeptember kilencedikén, kisasszony napja utáni vasárnap, Siklóson a vásártéren *díjazással egybekötött szarvasmarha-szemlé*t tart.

Ez alkalommal *kizárólag magyar-fajú szarvasmarhák* lesznek díjazva. A díjak a következők:

Tehenek díja: 1. díj 80 kor., 2. díj 70 kor., 3. díj 70 kor., 4. díj 60 kor., 5. díj 50 kor., 6. díj 50 kor., 7. díj 40 kor., 8. díj 40 kor., 9. díj 30 kor., 10. díj 30 kor., 11. díj 30 kor., 12. díj 20 kor., 13. díj 20 kor., 14. díj 20 kor., 15. díj 10 kor., 16. díj 10 kor., 17. díj 10 kor., 18. díj 5 kor., 19. díj 5 kor., 20. díj 5 kor.

Üszök díja: 1. díj 60 kor., 2. díj 50 kor., 3. díj 40 kor., 4. díj 35 kor., 5. díj 30 kor., 6. díj 25 kor., 7. díj 20 kor., 8. díj 20 kor., 9. díj 15 kor., 10. díj 15 kor., 11. díj 10 kor., 12. díj 10 kor., 13. díj 5 kor., 14. díj 5 kor., 15. díj 5 kor.

A községi bikák gondozóinak: 1 darab 20 korona, 2 darab 10—10 korona és 2 darab 5—5 korona állami díj lesz kifizetve.

Az előirt díjakat csakis Baranyavármegye kistenyésztői (töldmivesek, lelkészek, körjegyzők, neptanítók és kisiparosok) kaphatják. Nagyobb tenyésztők diszokmanynyal és elismerő oklevéllel lesznek kitüntetve.

Hogy a díjazáson való megjelenhetés mindenkinek megkönnyíttessék, semmiféle előleges bejelentés nem kell, mégis szükséges, hogy a felhajtó a díjazandó állat jogos tulajdonosa legyen.

A felhajtás szeptember hó 9-én reggel 7 órakor veszi kezdetét, a mikor is *Vörös Mihály*, az egyesület titkara, fogadja a felhajtókat és jegyzi be a felhajtott állatokat.

Nevezett titkár intézkedéseinek, valamint a segítségére adott rendezők utasításainak mindenben kell engedelmeskedni.

A bíráló-bizottság délelőtti 9 órakor kezdi meg működését, mely időre mindenki hajtsa be állatait, nehogy a díjazásból kizárassék.

A felhajtóknak helypénzt nem kell fizetni. Beteg állat a vásárra nem hajtható.

Miután a gazdasági egyesület semmi áldozattól sem riad vissza, hogy a vármegye állattenyésztését a kellő színvonalra emelje, méltán elvárhatja, miszerint a tenyésztők ezen tenyészállatdíjazásra olyan mennyiségben hajtanak fel, a mint azt jól felfogott saját érdekük és az egyesület szándéka megkívánják.

□ **Tolnavármegyében fellépett a lisztharmat.** *Nits István* szegzárdi szőlőszeti és borászati központi felügyelő az előjáróságokhoz a következő felhívást intézte: „Érdemes előjáróság! Miután a lisztharmat (oidium) is

fellépett a vármegye szőlőterületén, tehát tisztelettel kérem az Erdemes Elöljáróságot, hogy sziveskedjék az érdekelt szőlősgazdákat figyelmeztetni, hogy a betegség ellen a kénporozást közönséges kénporral (nem kénvirággal) eszközöljék, mert ki vannak téve annak, hogy a betegségre kedvező időjárás esetén egész termésüket elvesztik.

□ **Gazdasági tudósítás.** Somogyemből, Tabról írja levelezőnk: Tabon és vidékén június hó utolsó harmadában esőben nem volt hiány, mely a rozsa tovaerjedését nagyon elősegítette, de másként a növényzetre igen jó hatással volt az eső. A buza szemképződése kedvező, de a rozsa nagyon nyomul a kalász felé. Rozsban a kalászok nagyon hiányosak, mert virágzásakor több csapadék és szél érte. Árpa elég erős, de alja elsárgult. A zab nagyon szép terméssel biztat. Gyümölcsfelékből leginkább alma és körte mutatkozik. A munkáviszonyok az egész vidéken jók, idegen munkaerőre nincs szükség. Az aratási szerződések a múlt évi konvenció szerint lettek megkötve.

□ **A szőlők veszedelme.** A folyó év gazdasági csapásait tetézi az a sok gombabetegség, a minek terjedését évek óta nem tapasztalt mérvben fokozza esős, hűvös időjárásunk. Különösen a szőlő peronosporája terjed rohamosan, úgy, hogy vidékek szüretét fenyegeti pusztulással. Az utóbbi kedvező évek folytán az idén lanyhán védekeztek termelőink, nem igen véve észre, hogy a rézgalic-keveréket az első permetezés után bizony lemossa az eső és sok helyen másodszor maig sem permeteztek. A kár már nagy, de erélyes védekezéssel még sok megmenthető. A mai kritikus idők legjobb védekező szere a peronospora ellen a dr. Aschenbrandt-féle „bordói por”, mely biztos hatású, könnyű kezelésű és óriási előnye, hogy a permetezés után rögtön a szőlő levelére tapad, a védekezést még ily változó időben is feltétlen biztossá teszi, a mennyiben az eső le nem mossa. Ily kritikus időkben, mint a mostaniak, a dr. Aschenbrandt-féle „bordói-porból” 2%-os oldatot használjunk, vagyis vegyünk egy hl. vizre két kilogrammot. A „bordói-por” gyors felhasználásával még sokat megmenthetnek a magyar szőlőtermelők ideai szüretükből. A dr. Aschenbrandt-féle „bordói-por” ára kilogrammonként 5 kg. csomagokban 80 fillér, 10 kg. csomagban 80 fillér; 50 kg. zsákban 76 fillér. Megrendelhető a „Borászati Lapok” kiadóhivatalában Budapest (Köztelek), a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezeténél” Budapest (Alkotmány-utca 31. sz.) és a vidéki megbízottaknál. — Ne mulasszák el a szőlősgazdák a hasznos szernek minél gyorsabb alkalmazását.

TÁVIRATOK.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Daily Express jelenti, hogy július 4-én 75.000 khinai száznál több ágyúval megtámadta Tiensint, melyet 14.000 európai védett. *Az európaiak sokat szenvedtek, különösen az oroszok, 120 orosz és 30 angol elesett.* A sebesülteket Seymour Takuba vitette, de a khinaiaktól ezek is sokat szenvedtek, — Julius 6-án a khinaiak újra támadtak, de visszaverettek.

Ugyancsak a Daily Express jelentése szerint *a japánok Takuban már 20.000 embert szállítottak partra 36 nehéz mozsár ágyúval és 120 táborigyúval.* Két japán kórházhajó is érkezett Takuba. Hir szerint *a legközelebbi hét napon belül még 13.000 embert és négy nappal később még 10.000 embert szállítanak partra* a japánok, a kiknek haditervében állítólag egész sor olyan hadművelet van előirányozva, a mely *két évvel hosszabb időre terjed ki.*

— **Az Ika kapitányának bűnügye.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az Ika kapitánya ellen folyamatban levő bűnügy iratait a kir. ítélőtábla visszaküldte a fiumei kir. törvényszékhez pótlás és esetleg új tárgyalás megtartása végett.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 30.000 koronát nyert a 15.241. számú sorsjegy, 15.000 koronát a 62.354. számú, 10.000-et a 3.726. és 14.939. számú sorsjegyek.

Szerkesztői üzenet.

Találós kérdés. Ön ezt a találós kérdést adja fel: Olvastam egy kishirdetésben, hogy „házmesteri állást keres egy hat nyelven beszélő házaspár.” Kérdés: *hány nyelvet beszél a hatból az asszony?* . . . S hozzászól: *hetet.* — Menjen, maga kis csintalan!

L. Gy. (Léhaság.) Más lapban megjelent támadásra tessék annál a lapnál felelni. Kéziratát — kivételesen — megőrizzük és szerkesztőségünkben átveheti.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetésel.

316. sz.
 Végr. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíró 1899. évi VI. 360/1 számú végzése következtében dr. Narancsik Károly ügyvéd által képviselt Kácsfalu-Bolmányi Hitelszövetkezet javára Heber Jakab és neje ellen 900 korona s jár. erejéig 1899. évi augusztus 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2933 kor. 40 fillerre becsült következő ingóságok, u. m. butorok, ágyneműek, bolticikkek és felszerelvények és 1 gőzcsepplőszerkezet 1/3 része nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbíró 1899. évi V. I. 360/4. számú végzése folytán 900 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi július hó 15. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 111 korona 68 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Kácsfalu községben, alperesek lakásán és folytatva Szafenauer János beltelkén leendő eszközzésére 1900. évi július hó 18-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében, ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Dárdán, 1900. évi június hó 28-ik napján.

Schönberger Sámuel,
 kir. bírósági végrehajtó.

Kossuth-utca 8. sz. alatt
 egy két ajtós bolt
 azonnal kiadó.

Rövidáru-üzlet szépen jövedelmezne.

„Stearoptinum”

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zuzódás, égés, fagyás**, mindenféle **kelevény**, a **női emlők gyuladása és gyüiése**, a **titkos betegségek, kiütések** stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a „Stearoptinum” laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM” laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.